

MAY 03

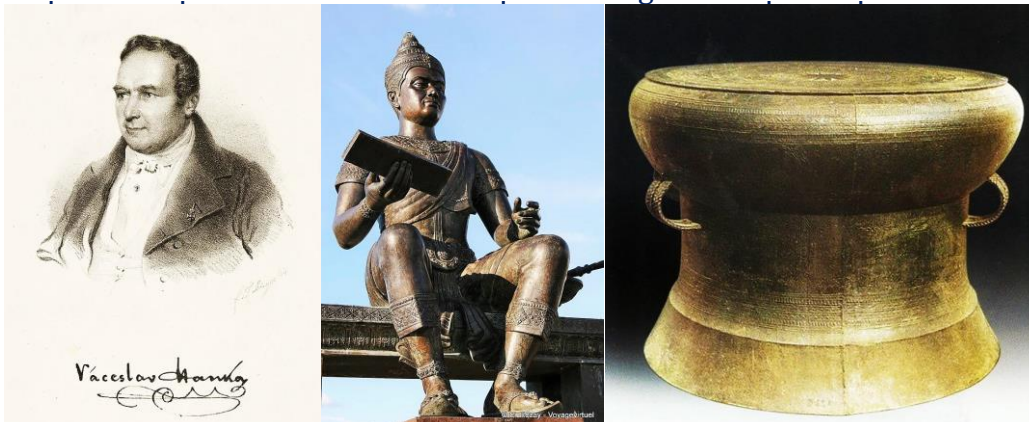
INTERNATIONAL SEMINAR OF VNU-USSH, 2018

Organized by the Office for Research Affairs

Tóm tắt:

Khái niệm “lịch sử dân tộc (Tiếng Đức là *Nationalgeschichte*) bắt nguồn từ châu Âu vào thế kỷ XIX. Đây là một cách diễn giải lịch sử, đồng thời là một kiểu sử học, mà theo đó lịch sử được coi là lịch sử của riêng mỗi quốc gia. Chủ ý của các nhà viết sử là tạo nên một hoặc một số huyền thoại mang ý nghĩa học thuật. Sử học lúc này phục vụ chính trị: để thiết lập nên một ý thức dân tộc (Tiếng Đức là *Nationalbewußtsein*) với mục tiêu cơ bản là để tạo nên và củng cố nhà nước dân tộc với tư cách một thực thể chính trị, hoặc để bảo vệ nhà nước đó chống lại, trong hầu hết các trường hợp, một kẻ thù ngoại bang. Bằng cách này, lịch sử hỗ trợ cho việc chính thống hóa một đảng phái hoặc một chế độ chính trị nào đó. Ngay từ khi mới ra đời ở thế kỷ XIX, khái niệm viết sử này đã gây ra những tranh luận. Tính chủ quan, sự thiên vị hay óc đảng phái, nhưng đặc biệt là sự tiếp cận, phê phán không đầy đủ các nguồn sử liệu, công cụ của nhà sử học, đã gây ra những chỉ trích từ các sử gia khác, những người bảo vệ các tiêu chuẩn học thuật.

Ba ví dụ sẽ được trình bày ở đây có thể minh họa cho việc sử dụng khái niệm này tại các bối cảnh dân tộc và văn hóa khác nhau: *thứ nhất* là trường hợp những thư tịch giả mạo của triết gia Vaclav Hanka (người Czech/Bohemia, thế kỷ XIX); *thứ hai* là cuộc tranh luận tại Thái Lan trong thế kỷ XIX-XX về cái gọi là bi ký của vua Ramkhamhaeng (tại vị 1279-1298) của vương quốc cổ Sukhothai (thế kỷ XIII-XVI); và *thứ ba* là cuộc thảo luận về hai nhà nước cổ đại Văn Lang và Âu Lạc ở Việt Nam.

Huyền thoại và
viết lịch sử dân
tộc: 03 trường
hợp của Châu Âu
và Châu Á

GS.TS. Jörg Thomas
Engelbert
Đại học Tổng hợp
Hamburg (CHLB Đức)

Thời gian: 15h30, Thứ Năm,
03/5/2018

Địa điểm: Phòng Hội thảo 304,
Nhà E, Trường ĐH KHXH&NV
(ĐHQGHN), 336 Nguyễn Trãi,
Thanh Xuân, Hà Nội

Ngôn ngữ: Tiếng Việt

